

Auto van de zaak: bijtelling + vergoeding voor stalling belast

28 april 2012

Een werknemer met een auto van de zaak moet die auto netjes, 'als een goed huisvader' onderhouden. Als die werknemer die plicht serieus neemt, en die auto thuis in zijn privé garage stalt, kan de werkgever hem daarvoor een vergoeding geven. Die vergoeding is belast als inkomsten uit arbeid; dat is expliciet zo in de wet bepaald. Die heffing komt bovenop de belastingheffing over de bijtelling privégebruik auto. Het privé voordeel van een auto van de zaak leidt zo twee keer tot een correctie op het fiscale inkomen. En daardoor wordt dat voordeel zwaarder belast dan de wetgever bedoeld heeft met de invoering van de bijtelling privégebruik auto. Een strijdbare automobilist probeerde met deze stelling een belastingvrije vergoeding voor het stallen van zijn auto van de zaak te krijgen. Rechtbank Breda en Hof Den Bosch gaan daar niet in mee.

Werknemer Kees den Rijder had de beschikking over een auto van de zaak van zijn werkgever BV X. Den Rijder stalde die auto in de garage bij zijn privé woning. X betaalde hem hiervoor een vergoeding van € 100 per maand. De inspecteur merkte dat aan als loon en legde De Rijder een naheffingsaanslag loonheffing op. Den Rijder verzette zich tegen die aanslag, een procedure volgde. Voor de rechter stelde Den Rijder dat door het belasten van de stallingsvergoeding het voordeel van een auto van de zaak veel zwaarder belast werd dan de wetgever had bedoeld. De wetgever heeft dat voordeel gewaardeerd op het autokostenforfait, de bijtelling voor privé gebruik auto. Volgens Den Rijder was de stallingsvergoeding begrepen in het autokostenforfait, en kon die niet nog een keer, afzonderlijk in de belastingheffing worden betrokken.

Rechtbank Breda en Hof den Bosch waren het daar niet mee eens.

De rechter overwoog dat uit de Wet Loonbelasting ondubbelzinnig blijkt dat de stallingsvergoeding voor de auto van de zaak tot het belastbare loon behoort. De wetgever heeft deze bepaling ingevoerd als reparatiewetgeving. De rechter verwierp de stelling dat door de belastingheffing over de stallingsvergoeding het voordeel van de auto van de zaak zwaarder werd belast dan de wetgever had bedoeld. Daarbij overwoog de Brabantse rechter nog dat 'een rechter recht moet spreken volgens de wet, en in geen geval de innerlijke waarde of billijkheid van de wet mag beoordelen'. De rechter handhaafde de naheffingsaanslag.

Commentaar

Jammer, maar deze uitspraak kan niet verbazen. Er valt zeker wat te zeggen voor de redenering van de strijdbare automobilist, maar de wetgever heeft een afzonderlijke heffing over een stallingsvergoeding nadrukkelijk gewild. De rechter kan en mag zo'n duidelijk wettelijk voorschrift niet negeren. Het goede nieuws voor de automobilist in deze procedure – en voor vele anderen met hem – is dat een belastingvrije vergoeding inmiddels wél mogelijk is onder de werkkostenregeling: zie BelastingBelangen, februari 2012: [Vrije vergoeding voor parkeren bij de woning?](#)